

Bernal, 23 d'octubre de 1985

Estimat Joaquim,

T'agraeixo les dades que em donaves per tramitar el cobrament de drets d'autor, pero, finalment, no he fet res, porque la gent d'Area em van escriure dient que havien suspes el projecte per manca de suport de la Generalitat! Es veu que sense subvencions no es pot fer res, al nostre malaurat país.

Per fi em vaig decidir a enviar Equus al Sagarra d'enguany. Encara que no et donin el premi, tens la possibilitat que et publicuin la traducció, com em va passar amb El tramvia i ara amb Del pont estant, que l'altre dia em van telefonar per demanar-me'n la conformitat.

Tot i això, tinc l'anim per terra. Com que diuen que sempre plou sobre mullat, a les calamitats que t'explicava s'hi ha sumat l'acomiadament de la Isabel de la feina, per causa de la crisi. El pare va tirant i, si bé és cert que s'ha evitat l'obstrucció del conducte, el cas és que de tant en tant té uns dolors molt forts, que ni els calmants no hi poden fer res. És clar que per viure així, més valdria que es morís, pero, noi, la mort es veu que mai no arriba ni un minut abans ni un minut després. Tot plegat ens té a tots molt angoixats.

Vaig enviar la foto al llibreter Aguayo i me'n va acusar rebut amb una carta molt simpatica, en la qual s'ho fa venir bé amb la conquesta de l'Everest pels alpinistes catalans, i acaba dient: "Vós, pero, Déu n'hi do els Everest que heu conquistat amb les vostres excel.lents traduccions. Tant de bo que el vostre exemple de fidelitat i servei sigui seguit per tots nosaltres". No hi ha dubte que paraules com aquestes et compensen de moltes amargors i t'ajuden a prosseguir. Dona-li records, quan el vegis.

Estic tan embrutit amb això de traduir, que cada vegada em costa més escriure. D'altra banda tampoc no tinc temps, que si no, potser encara ho intentaria, això de fer un conte per a infants. Pero, mira, encara estic traduint De la servitud humana i tinc fent cua A la o l'autor, per bé que no pas per als de can Mall, sinó per a can 62, porque resulta que també en aquest cas, com amb la Lolita, els van prendre els drets. En certa manera, més m'estimo que s'hagi resolt així, porque ho veia una mica negra al·lo de El Mall, com ja ho havíem parlat.

Això de la Creu de St Jordi a mi també me la porta fluixa, pero, si me la donaven, tot i perdre la possibilitat de tornar a fer algun apat al Paral·lel, he pensat que, si bé l'acceptaria ni que fos per cara d'en Lluís Urpinell, posaria com a condició que me la lliuressin quan la lliuressin també als independentistes injustament engarjolats, torturats i jutjats, per als quals la demanaria en una carta oberta al president de la Generalitat. No trobes que bé se la mereixen més que no pas jo? Aleshores, com que dubto molt que els la concedís, tampoc jo no la vindria a rebre mai, pero es podria fer una mica de mullader, no et sembla? Pero no diguem blat...

Com ja deus haver vist, aquí continuen els merders polítics, economics, sindicals, socials, etc. La realitat és que ara han començat a posar bombes, evidentment amb

propòsits desestabilitzadors, arran del procés als militars de la dictadura i de les eleccions parcials de diputats, senadors i "concejales". Tornem a tenir la sensació que en qualsevol moment tornarem a sentir les marxes militars per la radio i algun "salvador de la patria" apareixerà de nou a les pantalles de la TV per dir-nos ~~ni~~ que hem de fer bona lletra i tornar a marcar el pas. L'actual govern ha jugat fort en decretar l'empresonament de militars i civils "golpistas", però no sé si té les proves adients per justificar aquesta mesura que hom considera anticonstitucional. En l'aspecte econòmic, continuem tan fotuts com sempre o més. Com que les noves mesures econòmiques no han estat acompanyades d'un procés de revitalització de la indústria, no sortim de l'estancament. D'altra banda, ens ~~donen~~ collats amb el deute extern, que no es podrà pagar mai, per bé que el pagament d'interessos del qual constitueix una sagnia que el cos moribund del país no pot suportar.

Per tal d'evadir-me una mica d'aquesta negra realitat, ^{llegeixo} ~~llegeixo~~ molt, a part de pensar, és clar, perquè el que és al cinema i al teatre no hi hem anat d'enca que vaig tornar. M'he llegit la novel·la negra de l'Antoni Serra, les de la Isabel-Clara Simó i les de l'Isidre Grau, que em van agradar molt, i ara estic llegint l'últim Apocrif d'en ~~Petro~~ Petro. També m'empasso tota la paperassa que m'arriba de la nostra terra, inclosos l'Avui, Serra d'Or i El Llamp.

Com que no estic d'ullera, plego, perquè no et vull transmetre la meua amarguesa. La Rosa com esta? Dona-li un petó i tu rep una forta abraçada del teu